

kommer fra selve gamle Kjøbenhavns Amt, og at af denne Deel atter en stor Deel kommer fra de samme Hartkornbrugere, som af Hartkornet maae betale den forhøiede Afgift, hvorom der nu er Spørgsmaal. Altsaa denne Bestemmelse kommer ikke til i fjerneste Maade at formindste dette tredobbelte forstørrede Beløb af den tidligere Afgift paa Hartkornet; den kommer til at staae som et Vidnesbyrd om, at Amtet i det Hele, og Hartkornet i Særdeleshed, kommer til desuden at hvide en temmelig besværlig Deel deraf. Dermed er Lovudkastet særddigt; thi § 4 indeholder netop en Bestemmelse i den modsatte Retning, den nemlig, at det tidligere Tilskud, som var ydet til visse Veie, skal falde bort, og § 5 vil ikke engang fritage Amtet for nogle Veistrækninger, som slet ikke ligge paa Amtets, men paa Kjøbenhavns Grund, og som udgjøre cirka $\frac{1}{2}$ Mil's Veie, en Strækning, der fører fra Store Vibenshuus til Amtets Grændse, og desuden et ganske lille Stykke af Tømmerpladsveien. Dette gjør vistnok ikke Stort, hverken fra eller til, især naar man tager Hensyn til, at naar en Forandring skal ske med Hensyn til denne Strækning fra Vibenshuus, maatte der ogsaa ske en Forandring ved Bommen sammesteds, og denne blive lagt ud paa Amtets Grund, saa at dette, ved Siden af at beholde de tidligere Bomindtægter, tillige opnaaer en Besparelse i Udgift; men det vidner dog om et godt Sind mod Amtet fra Udvalgets Side, at det har villet bringe det dertil, at i alt Fald disse to Veistumper, som de med Tøie kunne kaldes, skulle gaae ud af Amtets Omraade, hvilket ogsaa synes i og for sig at være selvsølgelig, da de ligge paa Kjøbenhavns Grund. Dette er imidlertid fra Udvalgets Side ogsaa erkjendt for at være i og for sig meget ubehødeligt og Noget, som ikke kunde have Indflydelse paa Sagen, og Udvalget har da — man kunde næsten sige: i et Slags Desperation — grebet til det sidste Middel for at komme ud af denne fortvøiede Stilling, — thi saaledes maa man kalde den — ved nemlig at stille i Udsigt, at man skal kunne forhøie de nuværende Bomindtægter og oprette nye Bomme. Nu er det vist, at man med Tøie kan sige, at der gives intet Nyt under

Solen, og man kan ogsaa sige, at der neppe er Noget, hvorved man let skal blive overrasket, baade i det Store og i det Smaa, ogsaa f. Ex. i den lovgivende Forsamling, hvor man pludselig kan see, at man kommer til at gaae i ganske anden Retning end tidligere, ogsaa hvad Veivæsenet angaaer — idetmindste med Hensyn til Jernbanerne —; men med Hensyn til Bommene tilstaaer jeg, at jeg egentlig havde troet, at man for 10 Aar siden havde taget Afsted med denne Indretning, idetmindste forsaavidt der skal være Spørgsmaal om at oprette nye Bomme. Jeg troede uægteligt, at man var kommen til det Resultat, at, var der Noget, som man maatte søge at opnaa af alle de forskjellige Grunde, som det ikke kan falde mig ind her at gjentage, saa var det at faae de sidste Levninger af Bommene fjernede. Men nu komme vi pludselig og uventet ind paa dette nye Terrain: at skulle see os om efter nye Bomme. Det er ikke nogen lystelig Udsigt, og komme vi nærmere ind paa Livet deraf, vil det Uhyggelige og Ulystelige derved først rigtigt træde frem. Der er for det Første foreslaaet, at man skal forhøie Bomafgiften, og dette er jo allerede ubehødeligt nok og vil blive følt ubehødeligt af de forskjellige, der skulle svare den forhøiede Afgift. Og dernæst anseer man det for nødvendigt at anlægge nye Bomme, og Spørgsmaalet bliver da naturligvis: Hvor skal man anlægge disse Bomme? For den ene af de to Bommers Vedkommende fremgaaer det temmelig tydeligt af forskjellige Data, at alle de forskjellige Beboere af Frederiksborg, Frederiksfund og beromkring have den allerstørste Sandsynlighed for at kunne komme til at glæde sig over en ny Bom paa den gamle Frederiksborgsste Landevei, der kan blive pittoresk nok, men som jeg dog troer, at man vil see paa med onde Øine, og jeg kan ikke tænke mig Andet, end at de ærede Medlemmer selv, der nærmest repræsenterer dette Amt, ville have en saadan ubehødelig Fornemmelse deraf, at de vistnok ville søge at sætte sig derimod saameget, de formaae. Men det er næsten værre med den anden ubekjendte Bom, thi hvor skal den være? Her er der ladet Plads aaben for alle mulige Tvivl, og det Gæste, som kan antages sikkert, er, at man vil see at faae den